

Tots els carrers de Girona

El carrer de Tarragona

479

El carrer de Tarragona pertany al barri de Sant Narcís, i s'estén per un trajecte força llarg que connecta el carrer de la Mare de Déu dels Àngels amb el carrer d'en Narcís Xifra i Masmitjà. En aquest recorregut travessa els carrers de la Mare de Déu de Fàtima, de la Mare de Déu de la Salut, de la Mare de Déu del Mont, Escorial i Rocacorba.

La característica més sobresortint del carrer és que es troba vorejat per les típiques cases unifamiliars de planta baixa i pis, amb el seu corresponent jardí, i que el seu estat de conservació actual —tant del paviment com de les zones enjardinades comunitàries— és molt bo, per la positiva incidència que hi varen tenir les obres de remodelatge i agençament dutes a terme al llarg de l'any 1982.

Només en el darrer tram del carrer es percep un canvi de la seva fesomia. A partir de la cruïlla amb el carrer de l'Escorial, el carrer de Tarragona segueix l'edifici de l'escola de formació professional de Sant Narcís i acaba a tocar el pont de l'Àngel, en el moment en què es troba amb el carrer d'en Narcís Xifra.

El nom del carrer es va posar en el ple de l'Ajuntament de data 4 de gener del 1952, i es refereix a un nom de lloc, fet força usual en el nomenclàtor del barri. L'equipament comercial és molt pobre —com a la resta del barri— i es limita a una reconeguda fleca de gran tradició a Sant Narcís, si bé en altres temps hi havia hagut obert algun altre local i una petita impremta.

Ramon Alberch i Fugueras

El carrer de Tarragona actualment

EL LECTOR ESCRIU

Ve de la plana anterior

tre.

És llei de vida. L'home necessita fer responsable algú de les penes que ell pateix. Aquest «algú» acostuma a ser el Govern, la Generalitat, l'Ajuntament o altres institucions o persones.

Vós, senyor director, ja us en deveu fer càrrec d'això. En aquesta secció del diari les queixes arriben a cabassos.

Per no ser diferent, jo també vull fer la meua queixa. És la següent: em queixo del fet que la gent es queixi.

Hi haurà qui dirà que la meua protesta és absurda i que es con-

tradiu ella mateixa. Això és una veritat com una casa de pagès, però, així i tot, la meua reclamació és una queixa tan sana, tan digna, tan important i tan vàlida com qualsevol altra. D'altra banda, és per això que la faig. J.M. Terrades. Girona.

Els treballadors de Prodiecu a Pep Collell

Senyor Director, Quin «Senyor» més intel·ligent que és en Pep Collell, quins sentiments més nobles que té Ens ha trencat el cor!

Des de quin punt de vista escrius des de la redacció assegut

en una còmoda cadira d'aquelles que van tan bé per posar els peus a sobre la taula?

Esperem que tot això et duri molts anys i que no tinguis mai una necessitat de treball com molts de nosaltres, que et facin canviar d'opinió.

Sens dubte aquest món el coneixes molt, eh?

Deus tenir una bona solució per a tota aquesta gent que sense els diners que els proporciona la venda de cupons no poden menjar (segurament tens 10.000 llocs de treball per do-

nar, i clar!! un sou més gran que el que ara estan cobrant).

Quina mena d'interès tan profund tens en l'assumpte «Prodiecu» que et dolgui i et preocupi tant?, i no t'has fixat mai en d'altres entitats que recullen minusvàlids i els tenen vuit hores treballant i amb un sou molt més petit que el nostre (que, per cert, no sé si el coneixes: és l'estipulat per la llei?).

«Paràgraf 3r. de Plaça Major (Prodiecu):

«Paguen a Hisenda i a la Seguretat Social i així justifiquen la

seua legalitat. Només els manca un petit detall sense importància, no tenen permís del Joc. Però és igual». Pep Collell

A veure, tu que ets tan llest, —mai cap jutge no ens ha sabut respondre— si ens podràs dir quina és la llei que estem infringint?

Esperem que aquest escrit no quedi en el piló com d'altres que hem intentat publicar. Resulta que en «Paquito» no hi és: visca la democràcia i fora la censura. Daniela Cuenca. (Segueixen 10 signatures).

NECROLÒGIQUES

CLAUDI PINADELL I LLORET

A l'edat de 77 anys, va morir ahir a Figueres **Claudi Pinadell i Lloret**. Era natural de Figueres i residia al carrer Oliva, 36, d'aquesta ciutat.

Era vidu d'Albertina Gibrat i Sala, i tenia dos fills, Albert i Andreu.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 d'11 del matí, a l'església de la Immaculada de Figueres.

Que descansi en pau.

M. DOLORS CASES I NEQUI

A l'edat de 94 anys, va morir ahir a Puigcerdà **M. Dolors Cases i Nequi**. Va néixer a Bescaran (Alt Urgell) i residia al Mas Pont de Sant Martí, de Puigcerdà.

Era vídua de Joan Fané i tenia tres

fills, Emili, Pilar i Maria.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 12 del migdia, a l'església parroquial de Puigcerdà.

Que descansi en pau.

2n ANIVERSARI DE LA MORT DE

Josep Bosch i Oliveras

La seva esposa i el seu fill el mantenen viu en el seu record.

Girona, 26 de novembre de 1986

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Carme Reig i Domènech

Vda. de Josep Negre

Morí a la Bisbal el dia 25 de novembre de 1986 a l'edat de 84 anys

A.C.S.

La seva família participa a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dia 26, a 2/4 de 5 de la tarda, a l'església parroquial de la Bisbal.

La Bisbal, 26 de novembre de 1986

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Concepció Sans i Hugas

Vídua de Narcís Batllori i Salvatella

Morí cristianament a Viladesens el dia 25 de novembre del 1986, a l'edat de 82 anys, havent rebut els Sants Sacraments i la Bendició Apostòlica

A.C.S.

Els seus afligits fills: Martí, Francesc, Miquel i Assumpta; fills polítics: M. Teresa Casadellà, Dolors Lleal, Montserrat Bas i Joan M. Barceló; nêts, besnêts; germans polítics; nebots i consins us preguen que la tingueu present en les vostres oracions. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dimecres, dia 26, a les quatre de la tarda, a l'Església Parroquial de Viladesens. Se sortirà del domicili mortuori (Mas «La Mota»), a dos quarts de quatre.

Viladesens, 26 de novembre del 1986

AGRAÏMENT

La família **Daranas-Dilme** agraeix sincerament les mostres de condol rebudes per la mort del familiar

Maria Dilme i Bosch

esdevinguda el dia 24 de novembre del 1986.

Girona, 26 de novembre del 1986